

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/474**2019 m. kovo 19 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 33, 114 ir 207 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾ nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Kodeksas) ir bendrosios taisyklės ir procedūros, taikomos į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms;
- (2) Italijos Kampionės savivaldybė – Šveicarijos teritorijoje esantis Italijos eksklavas – ir Italijai priklausanti Lugano ežero dalis turėtų būti įtrauktos į Sąjungos muitų teritoriją, nes istorinės priežastys, dėl kurių tos teritorijos į ją neįtrauktos (pvz., jų izoliacija ir nepalanki ekonominė padėtis), nebėra aktualios. Dėl tų pačių priežasčių tos teritorijos turėtų būti įtrauktos į bendros akcizų tvarkos taikymo sritį, tačiau ir toliau neįtrauktos į bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą. Siekiant užtikrinti, kad šie pakeitimai būtų nuosekliai pradėti taikyti tuo pačiu metu, šios teritorijos turėtų būti įtrauktos į Sąjungos muitų teritoriją nuo 2020 m. sausio 1 d.;
- (3) Kodeksas turėtų būti iš dalies pakeistas siekiant paaiškinti, kad su privalomąja tarifine informacija (PTI) susijusio sprendimo adresatas gali naudotis tuo sprendimu šešis mėnesius po to, kai PTI sprendimas buvo atšauktas, jeigu jis buvo atšauktas dėl to, kad neatitiko muitų teisės aktų arba nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos PTI sprendimų priėmimo sąlygos;
- (4) laikinasis saugojimas turėtų būti įtrauktas į muitinės formalumų sąrašą, kuriam taikoma Kodekso nuostata, pagal kurią skola muitinei, atsiradusi dėl reikalavimų nesilaikymo, išnyksta, jeigu nesilaikymas nepadarė didelio poveikio tinkamam atitinkamos procedūros veikimui, nebuvo bandymas apgauti, o vėliau padėtis buvo ištaisyta. Tokiais atvejais skolos muitinei išnykimo tikslais laikinasis saugojimas neturėtų būti vertinamas kitaip nei muitinės procedūra. Siekiant įtraukti laikinąjį saugojimą taip pat turėtų būti iš dalies pakeisti Komisijai suteikti įgaliojimai papildyti šią Kodekso nuostatą;
- (5) jei muitinė turi pripažinti įvežimo bendrąją deklaraciją negaliojančia, nes toje deklaracijoje nurodytos prekės neįvežtos į Sąjungos muitų teritoriją, įvežimo bendroji deklaracija turėtų būti pripažinta negaliojančia nedelsiant praėjus 200 dienų po to, kai deklaracija buvo pateikta, o ne per 200 dienų laikotarpį, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją;
- (6) siekiant suteikti muitinei galimybę atlikti tinkamą rizikos analizę ir rizika pagrįstą tikrinimą, būtina užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai jai pateiktų iki atvežimo teikiamus duomenis ir informaciją apie ne Sąjungos prekes – įvežimo bendrąją deklaraciją. Jeigu iki prekių atvežimo į Sąjungos muitų teritoriją įvežimo bendroji deklaracija nebuvo pateikta, o pareiga ją pateikti nėra netaikoma, ekonominės veiklos vykdytojas turėtų į įvežimo bendrąją deklaraciją įprastai įtrauktinus duomenis ir informaciją pateikti savo muitinės deklaracijose arba

⁽¹⁾ OL C 367, 2018 10 10, p. 39.⁽²⁾ 2019 m. sausio 31 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

laikinojo saugojimo deklaracijose. Tuo tikslu galimybė pateikti muitinės deklaraciją arba laikinojo saugojimo deklaraciją vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos turėtų būti suteikiama tik jei muitinė, kuriai pateikiamos prekės, tai leidžia. Jei muitinė turi pripažinti laikinojo saugojimo deklaraciją negaliojančia, nes toje deklaracijoje nurodytos prekės nebuvo pateiktos muitinei, deklaracija turėtų būti pripažinta negaliojančia nedelsiant praėjus 30 dienų po to, kai deklaracija buvo pateikta, o ne per 30 dienų, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti pateiktos muitinei;

- (7) nuo importo maito turėtų būti visai atleistos prekės, kurios įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą buvo remontuojamos ar pakeistos šalyje arba teritorijoje, su kuria Sąjunga yra sudarusi tarptautinį susitarimą, kuriame toks atleidimas numatytas, kad būtų užtikrinama, jog Sąjunga vykdo šios srities tarptautinius įsipareigojimus. Kadangi tokio atleidimo taikymo sritis apima tik produktų, kurie faktiškai buvo remontuojami arba pakeisti atitinkamoje šalyje arba teritorijoje, importą, ji neturėtų būti išplėsta taip, kad apimtų remontuotų arba pakeistų produktų, gautų iš ekvivalentiškų prekių, arba pakaitos produktų importą pagal standartinio prekių pakeitimo sistemą. Todėl atleidimas nuo maito šioms prekėms ir produktams neturėtų būti taikomas;
- (8) jei muitinė turi pripažinti išvežimo bendrąją deklaraciją arba pranešimą apie reeksportą negaliojančiais, nes atitinkamos prekės neišvežtos iš Sąjungos maitų teritorijos, deklaracija arba pranešimas turėtų būti pripažinti negaliojančiais nedelsiant praėjus 150 dienų po to, kai jie buvo pateikti, o ne per 150 dienų, nes tai yra laikotarpis, per kurį prekės turi būti išvežtos iš Sąjungos maitų teritorijos;
- (9) remiantis proporcingumo principu, siekiant pagrindinių tikslų, kad maitų sąjunga veiktų veiksmingai, ir įgyvendinant bendrą prekybos politiką būtina ir tikslinga šalinti tam tikrus techninius trūkumus, pastebėtus įgyvendinant Kodeksą po jo įsigaliojimo, į Sąjungos maitų teritoriją įtraukti dvi valstybės narės teritorijas ir suderinti Kodeksą su tarptautiniais susitarimais, kurie Kodekso priėmimo metu nebuvo įsigalioję. Šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tikslams pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalį pasiekti;
- (10) todėl Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 4 straipsnio 1 dalies dvylikta įtrauka pakeičiama taip:

„— Italijos Respublikos teritorija, išskyrus Livinjo savivaldybę;“;

- 2) 34 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„9. Jeigu PTI arba PKI sprendimas nustoja galioti remiantis 1 dalies b punktu arba 2 dalimi arba yra atšaukiamas remiantis 5, 7 arba 8 dalimi, PTI arba PKI sprendimu gali būti toliau naudojamosi vykdant privalomas sutartis, sudarytas remiantis tuo sprendimu prieš jam nustoiant galioti ar prieš jį atšaukiant. Tas pratęstas naudojimas sprendimu netaikomas tuo atveju, kai PKI sprendimas priimtas dėl eksportuotinių prekių.“;

- 3) 124 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) reikalavimų nesilaikymas, dėl kurio atsirado skola muitinei, neturėjo didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui ir jo nėra pagrindo laikyti bandymu apgauti;“;

- 4) 126 straipsnis pakeičiamas taip:

„126 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

Komisijai pagal 284 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant nustatyti pažeidimų, neturinčių didelės įtakos teisingam laikinojo saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui, sąrašą, ir papildyti 124 straipsnio 1 dalies h punkto i papunktį.“;

5) 129 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, neįvežamos į Sąjungos muitų teritoriją, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 200 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

6) 139 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Jeigu muitinei pateikiamos ne Sąjungos prekės, nenurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, išskyrus atvejus, kai pareiga pateikti tokią deklaraciją netaikoma, vienas iš 127 straipsnio 4 dalyje nurodytų asmenų, nedarant poveikio 127 straipsnio 6 daliai, nedelsdamas pateikia tokią deklaraciją arba, jeigu muitinė leidžia, vietoj jos pateikia muitinės deklaraciją ar laikinojo saugojimo deklaraciją. Jeigu tokiomis aplinkybėmis pateikiama muitinės deklaracija arba laikinojo saugojimo deklaracija, deklaracijoje nurodomi bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje.“;

7) 146 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos laikinojo saugojimo deklaracijoje, nepateikiamos muitinei, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 30 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„260a straipsnis

Pagal tarptautinius susitarimus remontuojamos arba pakeistos prekės

1. Perdirbtieji produktai, gauti iš prekių, kurioms buvo įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra, visai atleidžiami nuo importo maito, jeigu pateikiami muitinei priimtini įrodymai, kad:

- a) tos prekės buvo remontuojamos arba pakeistos Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančioje šalyje arba teritorijoje, su kuria Sąjunga yra sudariusi tarptautinį susitarimą, kuriame numatytas toks atleidimas, ir
- b) vykdomos a punkte nurodytame susitarime nustatytos atleidimo nuo importo maito sąlygos.

2. 1 dalis netaikoma perdirbtiesiems produktams, gautiems iš 223 straipsnyje nurodytų ekvivalentiškų prekių, ir pakaitos produktams, nurodytiems 261 ir 262 straipsniuose.“;

9) 272 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos išvežimo bendrojoje deklaracijoje, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą deklaraciją negaliojančia bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 150 dienų po deklaracijos pateikimo.“;

10) 275 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei prekės, nurodytos pranešime apie reeksportą, neišvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, muitinė nedelsdama pripažįsta tą pranešimą negaliojančiu bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) deklaranto prašymu arba
- b) praėjus 150 dienų po pranešimo pateikimo.“;

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2020 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA
